

at være et daarligt Bærsel for Fremtiden. Det er et daarligt Bærsel for Dynaaelsen af det Maal at fastholde den bestemte politiske Anskuelse, at det dog er Folkethinget, der er og bør være vort politiske Livs Lyngdepunkt. Der siges af den ærede Ordfører, at hvis den høit-agtede Regjering gik af — ikke tvungen dertil fra vor Side, men paa Grund af den Maade, hvorpaa den selv har stillet sig —, da vilde det Arbejde være spildt, som vi nu staae i Begreb med at fuldføre i denne Samling. Jeg har en noget anden Opfattelse deraf, det forekommer mig, at, dersom Thinget her giver efter i disse Spørgsmaal ligeoverfor den høit-agtede Regjering, da maa dette betyde, at hvis det vil have Noget ud af den øvrige Deel af Samlingen, saa maa det ogsaa give efter i alle andre lignende Punkter. Det er en consequent Følge af nu at give efter; thi, selv om vi nu bringe den høit-agtede Regjeringens Skib flod idag ved at følge Ministeriet, saa kan — og jeg kan henvise til foreliggende Vædringsforslags Bestaenhed — imorgen eller hvilkensomhelst anden Dag et andet mindre Stridsspørgsmaal, opstillet af en enkelt Minister og af ham gjort til et Cabinetsspørgsmaal for sit Vedkommende, bringe os i samme Stilling som nu; de, der sige Ja til Ministeriet idag, maae derfor være fattede paa imorgen og fremdeles i denne Samling at sige Ja, naar der kommer Stridsspørgsmaal paa Bane, og altsaa bøde sig for Ministeriets Fordringer. Gjør man det, ja saa faae vi maaskee Noget ud af denne Samling; men hvad vi faae ud, og om det er det, vi skulle have ud, er et andet Spørgsmaal. Derimod troer jeg, at, selv om Regjeringen efter sit eget Dnske og efter den Maade, hvorpaa den har stillet sig, gaaer af i følge et Votum af Folkethinget idag, saa vilde det være umuligt Andet, end at det Ministerium, som dannedes, maatte dannes under den bestemte Forudsætning at bringe saameget som muligt Godt ud af den nærværende Samling. Det vilde være et Ansvar for dem, der træde til Roret, ikke at have den bestemte Tanke at see at føre tilende de større Arbejder, der foreligge; og hvorom der mellem Regjeringen og Folkethinget hersker ikke væsentlige Uoverensstemmelser. S. den Henseende kunde

maaskee — jeg veed det ikke — en ny Regjering lettere føre til den Overenskomst, som er nødvendig, for at Noget skal føres til Ende, end hvis vi blive ved med at lade det gaae, som det i de sidste Dage tegner til at gaae; thi jeg hører ogsaa til dem, der ønske ikke alene i Almindelighed at faae et andet Udbytte af vore Arbejder, end vi nu synes at skulle faae, men ogsaa særligt at faae de større Lønningslove bragte tilende. — Den meget ærede Ordfører talte om det vilde Hav, som man kom til at beseile. Ja, det kan stundom være farligt nok, men jeg vil dog henstille til den ærede Ordfører, om det ikke ofte er baade bedre for at naae Maalet og heldigere for en god Anvendelse af Kræfterne at faae en Seillads ud paa Havet end at seile mellem Klipper og Skjær, „gaaende paa Pumperne“. Den meget ærede Ordfører er naturligviis langt bedre inde i den Situation, der kan fremkomme, hvis det meget ærede Ministerium gaaer af, end jeg eller maaskee nogen af mine ærede Medforlagsstillerere kan være det — det vil jeg ikke benægte, jeg troer det meget gerne —, men det er dog muligt, at han tager fejl, naar han gjentagende betoner, at det vilde være en Illusion at troe, at man ved Dannelsen af et nyt Ministerium vilde tage noget som helst Hensyn til Fleertallet i det danske Folkething. Og er det virkelig Tilfældet, som den ærede Ordfører siger, at det er en Illusion, saa troer jeg saameget visere, at det er paa Tide, at vi søge at bringe det til, at det ikke vedbliver at være Illusion, men det kunne vi kun gjøre ligeoverfor en alvorlig Situation derved, at vi, der have en saadan bestemt Anskuelse af vor hele politiske Stilling og af vor Pligt ligeoverfor det almindelige Folk, der har sat os ind i Rigsdagen, søge at kaste de mindre Spørgsmaal tilside, hvori vi kunne være indbyrdes uenige, for at samle os om det, der er Hovedsagen for Frihedsudviklingen i Danmark, og gjøre vi det, saa troer jeg nok, at den Dag skal komme, da det ikke længere er en Illusion, at et Fleertal i Folkethinget skal faae Indflydelse paa, hvorledes et Ministerium skal dannes og skal handle. Derimod troer jeg, at, saalænge Demokratiet viger tilbage for Kamp og et passende Ansvar, saa-